

شرکت پالایشی نفت بندر عباس
سهیلی عام

شرکت پالایش نفت بندر عباس
سهیلی عام

شرکت پالایش نفت بندر عباس
سهیلی عام

پروژه ملی ارتقاء کیفیت محصولات؛ تحولی به سوی پتروپالایشگاه

کلیت طرح بحث

تحول به سوی «پتروپالایشگاه»؛ چرخشی تحولی از پالایشگاه سنتی به پالایشگاه مدرن

پالایشگاه سنتنی: تمرکز بر تولید فرآورده‌های سوختی (بنزین، گازوئیل، نفت کوره ...) است

پتروشیمی: بر پایه تبدیل خوراک‌های نفتی یا گازی به مواد اولیه شیمیایی و پلیمری کار می‌کند.

پتروپالایشگاه: یک مجتمع یکپارچه است که همزمان هم فرآورده‌های سوختی تولید می‌کند و هم خوراک‌های بارزش پتروشیمیایی.

در این مدل، پالایشگاه به جای اینکه باقیمانده‌های سنگین یا برش‌های خاص نفتی را به عنوان محصولات کم‌ارزش بفروشد یا بسوزاند، آن‌ها را به عنوان خوراک برای واحدهای پتروشیمی داخلی خود فرآوری کرده و به محصولات با ارزش افزوده بسیار بالا (مانند پروپیلن) تبدیل می‌کند

مزایای کلان تبدیل به پتروپالایشگاه:

۱. افزایش چشمگیر ارزش افزوده و سودآوری: با تولید پروپیلن از باقیمانده‌های سنگین و کم‌ارزش نفتی، ارزش هر بشکه نفت سنگین فرآوری شده (به عنوان خوراک) در پالایشگاه به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌یابد که به سودآوری بیشتر و بازگشت سرمایه سریع‌تر منجر می‌شود.

۲. تنوع بخشی به سبد محصولات: پالایشگاه دیگر صرفاً یک تولیدکننده سوخت نیست، بلکه وارد بازار پرونوق مواد شیمیایی و پلیمری نیز می‌شود.

۳. بهره‌وری حداکثری از منابع: حتی کم‌ارزش‌ترین بخش‌های نفت خام نیز به محصولات بسیار باارزش تبدیل می‌شوند که به معنای استفاده بهینه از منابع و ثروت ملی است

۴. توسعه صنایع پایین‌دستی و ایجاد اشتغال:

تولید خوراک‌های پتروشیمی مانند پروپیلن، زمینه را برای راهدانازی و گسترش صنایع پلاستیک‌سازی و سایر صنایع شیمیایی در کشور فراهم می‌کند که خود به توسعه اقتصادی، افزایش تولید، کاهش وابستگی به واردات و ایجاد فرصت‌های شغلی جدید منجر می‌شود.

۵. کاهش خام‌فروشی: این مدل به کاهش وابستگی به صادرات نفت خام و حرکت به سمت خودکفایی و صادرات محصولات باارزش‌تر کمک می‌کند.

۶. پایداری محیط زیستی: با افزایش کارایی فرآیندها و تولید سوخت‌های پاک‌تر، اثرات زیست‌محیطی فعالیت‌های پالایشگاهی نیز کاهش می‌یابد.

در همین ارتباط تأکیدات رهبر معظم انقلاب و نیز اسناد و قوانین الزام آور بالادستی همین پتروپالایشگاه‌ها است سنتی به سوی پالایشگاه مدرن فراهم آورده است؛

مقام معظم رهبری (مدظله العالی)؛

«در بخش انرژی، این پتروپالایشگاه‌ها که از زمان قبل هم بنده مکرر تأکید میکردم، یکی از این کارهای مهم است که حالا البته اطلاع دارم شما مشغول شده‌اید، لکن دنبال کنید مسئله اینها را؛ مهم است.» (۱۴۰۱/۱۶/۸)

«در ذیل صنعت نفت، این صنایع پایین‌دستی انبوهی که وجود دارد که یک نمونه‌اش همین پتروپالایشگاه‌ها است که قانونش هم در مجلس در سال ۹۸ تصویب شد و به دولت وقت هم ابلاغ شد؛ منتها متأسفانه دنبال گیری نشده، باید دنبال گیری بشود. اینها، هم سرمایه‌های متوسط مردم را وارد میدان اشتغال می‌کند، هم اشتغال آفرین است.» (۱۴۰۰/۱۱/۱۰)

ماده (۴۵) قانون برنامه هفتم پیشرفت؛ دولت مکلف است در راستای افزایش ارزش افزوده محصولات در زنجیره پایین دستی پتروپالایشگاهی و نیز افزایش کیفیت فرآورده‌های نفتی و تطابق آن با استانداردها و الزامات قانونی داخلی و بین المللی سازوکارهای مورد نیاز برای ارتقای کیفی فرآورده‌های تولیدی و کاهش تولید فرآورده‌های سنگین را به نحو یهیه نماید که تا پایان برنامه، ترکیب و کیفیت فرآورده‌های نفتی تولیدشده توسط شرکتهای پالایش نفت و پتروپالایشگاهی از استانداردهای لازم برخوردار باشد.

تبصره - به منظور الزام به تحقق تکمیل زنجیره ارزش صنعت نفت و گاز، تخفیف پنج درصدی خوراک شرکتهای پالایش نفت و میعانات گازی و نیز تخفیف خوراک تحویلی به شرکتهای پتروشیمی موجود (مابه التفاوت قیمت خوراک گاز تحویلی با تکلیف مندرج در قانون هدفمند کردن یارانه ها مصوب ۱۳۸۸/۱/۵ با اصلاحات و الحاقات بعدی) مشروط به اختصاص حداقل چهل درصد از سود خالص سالانه این شرکتهای به حساب اندوخته سرمایه‌های مخصوص طرح (پروژه)‌های کیفی سازی و توسعه زنجیره پایین دستی همان شرکت است. آیین‌نامه اجرایی این ماده توسط وزارت نفت و با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان حفاظت محیط زیست تهیه می‌شود و به تصویب هیات وزیران می‌رسد

قانون حمایت از توسعه صنایع پایین‌دستی نفت خام و میعانات گازی با استفاده از سرمایه‌گذاری مردمی مصوب ۱۳۹۸/۴/۲۴ با آخرین اصلاحیه ۱۴۰۰/۴/۱۶؛ حمایت از توسعه طرح های پتروپالایشگاهی در کشور و تولید فرآورده های ارزش آفرین پایین‌دستی نفت و گاز را هدف گذاری نموده‌است.

ماده (۸) آیین نامه اجرایی این قانون تصریح دارد که؛ در صد تولید نفت کوره در طرح های پالایشگاه/ پتروپالایشگاه موضوع قانون باید کمتر از ده درصد (۱۰٪) کل فرآورده‌های تولیدی هر طرح باشد. تبصره ۱- تمام محصولات سنگین پالایشی که قیمت آنها کمتر از قیمت نفت خوراک طرح باشد از جمله و کیوم باتوم و ته مانده های برج تقطیر در اتمسفر و برج تقطیر در خلأ در حکم نفت کوره است

طرح ارتقاء کیفیت نفت کوره بندرعباس یک پروژه عظیم و استراتژیک است که با هدف بهبود چشمگیر کیفیت محصولات تولیدی پالایشگاه و افزایش همزمان ارزش اقتصادی آن‌ها آغاز شده است. این طرح نه تنها به دنبال

تولید سوخت‌های پاک‌تر است، بلکه با یک تغییر رویکرد هوشمندانه، پالایشگاه بندرعباس را به سوی تبدیل شدن به یک «پتروپالایشگاه» مدرن و سودآور هنمون می‌سازد. برای درک بهتر، این پروژه را می‌توان به دو بخش اصلی تقسیم کرد:

بخش اول: پروژه ساخت واحدهای فرایندی (قلب عملیاتی طرح)

این بخش شامل ساخت و راه‌اندازی واحدهای فرایندی با هدف فرآوری ماده بسیار کم‌ارزش Vacuum Bottom تولید محصولات استاندارد و با ارزش بسیار بالای نفتی است

بخش دوم: پروژه ساخت واحدهای بوتیلیتی و آفسایت (زیرساخت‌های پشتیبانی)

این بخش به تأمین نیازهای جانبی و ضروری واحدهای فرایندی می‌پردازد. واحدهای «یوتیلیتی» شامل سیستم‌های تولید و توزیع آب، بخار، برق، هوای فشرده و سوخت برای کل مجموعه هستند. واحدهای «آفسایت» نیز شامل تأسیسات ذخیره‌سازی (مخازن)، خطوط لوله، تأسیسات بارگیری و تخلیه، سیستم‌های تصفیه پساب و سایر ساختمان‌های اداری و خدماتی می‌شوند که برای عملکرد روان و ایمن پالایشگاه حیاتی هستند.

فاز اول: تمرکز بر تولید فرآورده‌های با ارزش نفتی (هدف اصلی: ارتقای کیفیت ته مانده برج تقطیر در خلا Vacuum Bottom) و ایجاد ارزش افزوده و رفع موانع زیست محیطی و حاکمیتی

خوراک ورودی: باقیمانده‌های سنگین و کم‌ارزش‌ترین فرآورده پالایشگاه به عنوان خوراک استفاده می‌شود. این شامل:

- ۵۰ هزار بشکه در روز «کیوم باتوم» (Vacuum Bottom): ته مانده بسیار سنگین و غلیظی که پس از جدا شدن -محصولات سبک‌تر از نفت خام در برج تقطیر در خلا- باقی می‌ماند. این ماده به دلیل سنگینی و میزان بالای آلودگی از ارزش ذاتی بسیار پایینی برخوردار است.

- حدود ۶ هزار بشکه (Heavy Vacuum Slops): نوع دیگری از باقیمانده‌های سنگین نفتی

تعداد و نوع واحدها: در فاز نخست هشت واحد فرایندی جدید ساخته خواهد شد که هر کدام وظیفه مشخصی به عهده دارد. دستاوردها و نتایج کلیدی فاز اول:

تولید "نفت کوره شیرین": نفت کوره معمولاً حاوی مقادیر زیادی گوگرد است که سوزاندن آن باعث آلودگی هوا می‌شود. با احداث این فاز، میزان گوگرد نفت کوره تولیدی داشت که نشان دهنده کیفیت بسیار بالا و آلایندگی کمتر

با محیط زیست خواهد بود.

افزایش قابل توجه تولید بنزین و گازوئیل یورو: پس از راه‌اندازی و بهره‌برداری از فاز یک، پالایشگاه قادر خواهد بود روزانه حدود سه میلیون لیتر به تولید بنزین یورو و همچنین سه میلیون لیتر به تولید گازوئیل یورو خود اضافه کند. این افزایش تولید هم به تأمین نیازهای داخلی کشور کمک می‌کند و هم به بهبود کیفیت هوای شهرمانجر خواهد شد. تمامی گازوئیل تولیدی پالایشگاه با بالاترین استانداردهای روز دنیا (مانند استاندارد یورو ۵ یا یورو ۶) مطابقت خواهد داشت که نشان دهنده کیفیت بسیار بالا و آلایندگی کمتر آن است.

فاز دوم: تغییر استراتژیک از "کک" به "پروپیلن"

و تحول به پتروپالایشگاه

برنامه اولیه: در طرح اولیه برای فاز دوم، تولید سالانه حدود ۲۳۸ هزار تن "کک اسفنجی" بود. کک اسفنجی یک ماده جامد کربنی است صنعت ذوب آلومینیم به عنوان الکترود در دیگ‌های ذوب استفاده زیادی دارد.

بازنگری و تغییر رویکرد: با توجه به فرصت‌های جدید

پیش آمده و از طرفی عدم ابلاغ شروع ساخت فاز دوم براساس

تکلیف سهامداران، مطالعات جدیدی انجام شد. نتیجه این

مطالعات، یک تغییر استراتژیک و بسیار مهم بود: تغییر

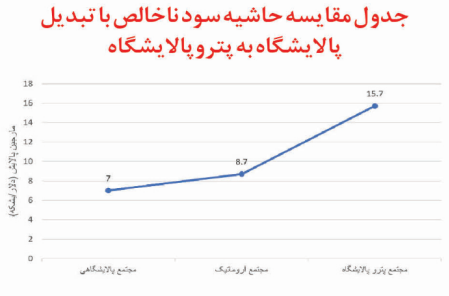
هدف فاز دوم از تولید "کک" به تولید "مواد آرولفینی سبک"،

به خصوص "پروپیلن".

با این تغییر در الگوی پالایشی در عمل پالایشگاه در عمل تبدیل به یک مجتمع پتروپالایشگاه خواهد شد. پس از احداث فاز آیند RDCC و تولید پروپیلن می‌توان به تولید کک اقدام نمود. با اجرای طرح ارتقای کیفیت علاوه بر افزایش حاشیه سود پالایشگاه در عمل بدون نیاز به افزایش مصرف نفت خام بیشتر در پالایشگاه تولید محصولات مورد نیاز کشور به مانند بنزین و گازوئیل افزایش داشته و موجب کمک به ناترازی این دو سوخت مهم در کشور خواهد گردید.

همچنین با تولید سوخت‌های پاک توسط این طرح ملی اثرات زیست‌محیطی و معطلات ناشی از مصرف سوختهای سنگین آلوده تا حدود قابل ملاحظه‌ای در کشور کاهش پیدا خواهد کرد. نقطه قوت ساخت RDCC پیش از کک سازی تأمین بخش زیادی از پروپیلن مورد نیاز کشور بدون مصرف گاز می‌باشد. جالب توجه اینکه در صنایع پتروشیمی واحدهای آرولفین تولیدکننده پروپیلن عمدتاً خوراک گازی استفاده می‌کنند که با توجه به کمبود گاز در کشور استفاده از و کیوم باتوم پالایشگاه مزیت بسیار بزرگی خواهد بود.

طرح ارتقاء کیفیت نفت کوره بندرعباس با حدود ۲۲ درصد پیشرفت فیزیکی، با تمرکز بر دو فاز اصلی، یک گام بلند و استراتژیک برای مدرن‌سازی و افزایش بهره‌وری پالایشگاه است. این طرح نه تنها به تولید سوخت‌های پاک‌تر و منطق با استانداردهای جهانی کمک می‌کند، بلکه با تغییر رویکرد فاز دوم به سمت تولید پروپیلن و احداث واحد RDCC، پالایشگاه بندرعباس را به یک نمونه برجسته از پتروپالایشگاه تبدیل می‌کند که نقش محوری در افزایش ارزش افزوده، تنوع محصولات، توسعه پایدار صنعتی کشور ایفا خواهد کرد.

پروژه ملی ارتقای کیفیت فرآورده‌ها و تغییر الگوی پالایشگاهی به پتروپالایشگاهی به زبان ساده

فاز اول: تمرکز بر تولید سوخت‌های پاک و افزایش ظرفیت

فرآورده های نفتی با ارزش (بنزین یورو و نفت گاز یورو و نفت کوره شیرین)

هدف اصلی: ارتقاء کیفیت سوخت‌های اصلی تولیدی پالایشگاه و افزایش ظرفیت تولید آن‌ها

خوراک ورودی: در این فاز، از باقیمانده‌های سنگین و کم‌ارزش باقی می‌ماند. تعداد و نوع واحدها: در این مرحله،

هشت واحد فرایندی جدید ساخته خواهد شد که هر کدام

وظیفه مشخصی در فرایند پالایش این مواد سنگین را بر

عهده دارند

دستاوردها و نتایج کلیدی فاز اول: تولید فرآورده های با

ارزش اقتصادی و با کیفیت بسیار بالا و با آلایندگی بسیار

پایین مانند نفت کوره شیرین، تولید گازوئیل با استاندارد

یورو ۵ یا یورو ۶ تا ظرفیت ۳ میلیون لیتر و تولید بنزین یورو

تا ظرفیت ۳ میلیون لیتر در روز

فاز دوم: تغییر استراتژیک از "کک" به "پروپیلن" و تحول به پتروپالایشگاه

برنامه اولیه: در طرح اولیه برای فاز دوم، هدف اصلی تولید سالانه حدود ۲۳۸ هزار تن "کک اسفنجی" بود. کک یک ماده جامد کربنی است که در صنایع سنگین (مانند آلومینیم‌سازی یا تولید فولاد) کاربرد دارد. اما ارزش افزوده آن نسبت به سایر فرآورده‌های نفتی نسبتاً پایین است.

بازنگری و اصلاح رویکرد: نظر به تصریح اسناد و قوانین بالادستی و تأکید رهبر معظم انقلاب در خصوص پیگیری تحقق اهداف پتروپالیشگاهی، مطالعات جدیدی انجام شد. نتیجه، یک تغییر استراتژیک و مهم بود: اصلاح هدف فاز دوم از تولید "کک" به تولید مواد آرولفینی سبک مانند "پروپیلن" و ایجاد واحد RDCC (Residue Desulfurization and Conversion Complex)

واحد RDCC یک مجتمع فرآیندی پیچیده است که باقیمانده‌های سنگین نفتی (مانند همان و کیوم باتوم) را فرآوری می‌کند. این واحد دو کار اصلی انجام می‌دهد (الف) گوگردزدایی: (Desulfurization) حذف تر کک گوگردی منشر از باقیمانده‌های نفتیو (ب) تبدیل Con- (version) شکستن مولکول‌های بزرگ و سنگین نفتی به مولکول‌های کوچک‌تر و باارزش‌تر. این تبدیل کلید تولید پروپیلن از مواد اولیه سنگین و تبدیل پالایشگاه به پتروپالایشگاه است.

اهمیت تولید پروپیلن: پروپیلن (Propylene) یکی از حیاتی‌ترین و باارزش‌ترین "خوراک‌های پتروشیمی" در جهان است

پروپیلن ماده اولیه اصلی برای تولید "پلی‌پروپیلن" است که یک پلاستیک بسیار پر مصرف در صنایع خودروسازی، بسته‌بندی، الیاف مصنوعی، فرش، لوازم خانگی، انواع رنگها و بسیاری از محصولات شیمایی محسوب می‌شود

نیاز کشور: در حال حاضر سالانه بیش از ۹۰۰،۰۰۰ تن پروپیلن از طریق واردات برای رفع نیاز کشور تأمین می‌گردد، از سوی دیگر، بخشی از پروپیلن تولید داخل توسط پتروشیمی‌ها با مصرف خوراک گاز مایع به عنوان فرآورده با ارزش بالا در شرایطی که کشور به آن نیاز مرم دارد، تأمین می‌گردد

ظرفیت تولید: با اجرای فاز دوم امکان تولید سالانه ۴۰۰ تا ۴۵۰ هزار تن پروپیلن از طریق مصرف خوراک سنگین فوق‌الذکر یعنی قطع ۵۰ درصدی وابستگی به واردات وجود خواهد داشت.

انتقال تولید کک به فاز سوم: بنابین بازنگری، در صورت نیاز، تولید کک به فاز سوم پروژه منتقل می‌گردد تا در فاز دوم تمرکز بر تولید مواد باارزش افزوده بالاتر اختصاص یابد.

دلایل تغییر الگوی فرایندی از کک سازی تاخیری به الگوی پتروپالایشی (RDCC) پتروپالایشی (RDCC)

❖ پروپیلن محصول اصلی الگوی RDCC است که محصولی با ارزش افزوده بسیار بالا بوده و «ترخ‌بازده داخلی» (Internal Rate of Return) یا نرخ سودآوری سرمایه گذاری آن ۲۲٪ در حالی‌که IRR طرح کک سازی ۲۳٪ می-باشد.

❖ الگوی RDCC الزام اصلی و مقدم در پتروپالایشگاه شدن پالایشگاه های نفتی است که این مهم مورد تصریح مقام معظم رهبری و قانون برنامه هفتم، و قانون حمایت از توسعه صنایع پایین‌دستی نفت خام و آیین نامه های اجرایی

❖ در حال حاضر برای تأمین نیازهای پتروشیمیایی کشور ۹۰۰،۰۰۰ تن کمبود پروپیلن وجود دارد که با واردات از خارج از کشور تأمین می‌گردد و با اجرای پروژه بسیار مهم و حیاتی مدنظر پالایشگاه نفت بندرعباس ۴۵ تا ۵۰ درصد این وابستگی به واردات خارجی قطع می‌گردد که آثار و تبعات مثبت فراوانی از حیث اقتصادی برای کشور به ارمغان خواهد آورد.

❖ افزایش اشتغال آفرینی و افزایش ظرفیت تولید و ایجاد بازار

وسیع صنعتی ناشی از فعالیت صنایع پایین دستی نفتی

❖ افزایش منفعت پالایشگاه و کسب سود بیشتر حاصل از

تولید پروپیلین (به عنوان خط مقدم پتروپالایشگاه شدن

پالایشگاه) برای سهامداران حقوقی و حقیقی (یعنی تشویق

و جلب مشارکت بیشتر مردم در سرمایه گذاری برای صنایع

پایین دستی نفت)

❖ مخارج سرمایه (Capital Expenditures) طرح

RDCC، معادل ۳۲۵ میلیون یورو و در طرح کک ۲۲۰

چکیده اهم برنامه ها و فعالیت های مهندسی و پروژه های مهم مرتبط با فعالیت پالایشگاه

اصلاحات اساسی در طراحی پروژه طرح ارتقای کیفیت فرآورده های سنگین	تغییر الگوی پالایشی فاز دوم طرح ارتقای کیفیت از کک سازی به تولید پروپیلین
مطالعه و طراحی افزایش خطوط لوله فرآورده به اسکله اختصاصی به منظور تسهیل افزایش ظرفیت صادرات فرآورده های پالایشگاه و سایر شرکت های همجوار.	طراحی و انجام مقدمات پروژه تولید روغن گروه ۲ و ۳
مطالعه و پیگیری استفاده از هیدروژن مازاد تولیدی پالایشگاه نفت ستاره خلیج فارس در جهت بهینه سازی مصرف سوخت.	طراحی و اخذ مجوز های لازم جهت ایجاد پارک گوگردی بمنظور ایجاد ارزش افزوده و جلوگیری از خسارات زیست محیطی که در حال حاضر تولید گوگرد مشکلاتی را ایجاد نموده است.
تعمیرات اساسی مخازن شرکت برای اولین بار از تاریخ تأسیس پالایشگاه.	طراحی و پیگیری اجرای پروژه باز یافت گاز های خروجی مشعل (گاز فلر)
کاهش میزان ضایعات فرآورده های تولیدی شرکت با اتخاذ تدابیر ویژه از جمله تغییر در حوزه مدیریت مخازن و جایجایی اداره مخازن از زیر مجموعه معاونت تولید به معاونت نظارت و هماهنگی و اصلاح چارت سازمانی بمنظور نظارت بهینه.	جمع بندی و نتیجه گیری

باتوجه به روند اقدامات اجرایی و برنامه ریزی انجام شده در دوره جدید دوساله مدیریت شرکت پالایش نفت بندرعباس، از جمله تغییر مسیر و طریق دریافت خوراک از طریق خط لوله به جای مسیر دریا و حمل با کشتی، ترکیب عملکرد مالی قوی و توجه به سرمایه انسانی، تحول استراتژیک و مدیریت ریسک کارآمد، برنامه ریزی و تحول در تولید محصولات و فرآورده ها و رقابت پذیری و کاهش هزینه های مالی، کاهش ضایعات نفتی و سرانجام افزایش فروش و افزایش چشمگیر سود حاصله، چشم اندازی روشن و پایدار برای پالایشگاه ایجاد شده است.

به علاوه، روند مثبت شرکت در کسب سودآوری منجر به حفظ و افزایش سرمایه سهامداران شده است. مقایسه حقوق مالکانه دوره ۶ ماهه نخست سال ۱۴۰۴ نسبت به دوره مشابه سال گذشته نشان از افزایش ۳۵ هزار میلیارد تومانی دارد.

مضاف بر این، پیگیری مجدانه پروژه ملی ارتقای کیفیت محصولات و فرآورده های سنگین نفتی از جمله تولید بنزین و نفت گاز یورو از محل فرآورده های سنگین و کم‌ارزش پالایشگاه مانند و کیوم باتوم و لوپکات و گوگرد زدایی از مازوت تولیدی (شیرین سازی نفت کوره)، پیشرفت ۲۲ درصدی پروژه و شتاب گرفتن این مهم در مدت اخیر و تغییر استراتژیک الگوی پالایشگاهی به پتروپالایشگاهی در راستای جلوگیری از خام فروشی نفت و تأمین خوراک مورد نیاز صنایع پتروشیمیایی کشور و کاهش وابستگی آنها به واردات و صرفه جویی در منابع و مصارف ارزی منطق بر اسناد و قوانین بالادستی و اخیرالتصویب مجلس بویژه قانون برنامه هفتم و تأکیدات مصرح و مکرر مقام معظم رهبری در این باره و نیز برنامه دولت و وزارت نفت و نیاز آینده کشور به این مهم، هم-چنین برنامه های در دست طراحی و اجرا از جمله امکان باز یافت گاز های خروجی مشعل (فلر) و امکان استفاده از هیدروژن مازاد تولیدی پالایشگاه نفت ستاره و انجام مقدمات اجرای پروژه تولید روغن گروه ۲ و ۳، روندی امیدآفرین برای تحول در پالایشگاه نفت بندرعباس و حوزه نفت و انرژی کشور ترسیم نموده است.

این توجه یکپارچه و همه جانبه مدیریت مجموعه نه تنها موجب افزایش مستمر ارزش برای ذینفعان و کسب منافع ملی حداکثری شده، بلکه موقعیت پالایشگاه را به عنوان یک شرکت پیشرو، نوآور و توانمند و امیدبخش در عرصه صنعت و انرژی کشور و منطقه تثبیت خواهد نمود.

واحد عملیات ۱۸۲ DAOT (قبل وبعد)

ستاد تعمیرات (قبل وبعد)

